

Irena Kelava
odvjetnica

St-3656/2021

**TRGOVAČKI SUD
U
ZAGREBU**

DUŽNIK: VEIĆ USLUGE d.o.o. za usluge, Zagreb, Svetice 25, OIB:29447001357, zastupan
po odvjetnici Ireni Kelava iz Zagreba, Savska cesta 144a

ŽALBA DUŽNIKA

Jednostruko

Naslovni sud donio je dana 01.02.2023. godine rješenje, poslovni broj gornji, kojim se obustavlja predstečajni postupak nad dužnikom, poslovni broj gornji.

Dužnik unutar otvorenog zakonskog roka određenog člankom 19. st. 2. SZ-a podnosi sljedeću

ž a l b u

kojom pobija Rješenje kao neosnovano i nezakonito, a sve kako je detaljno obrazloženo u nastavku.

Žalba se podnosi temeljem članka 51. st. 1. SZ-a zbog:

- a) bitne povrede odredaba postupka iz razloga što je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog Rješenja povrijedio odredbe SZ-a i Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; u daljnjem tekstu: „ZPP“);
- b) pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- c) pogrešne primjene materijalnog prava.

O b r a z l o ž e n j e

Dužnik ovim putem ističe kako je Rješenje u cijelosti neosnovano i nezakonito, a sve iz razloga kako slijedi.

Naslovni sud pobijanim rješenjem obustavio je predmetni predstečajni postupak koji se vodio nad dužnikom unatoč tome što, a suprotno navodima naslovnog suda iz Rješenja, nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke propisane SZ-om za donošenje takve odluke te je Rješenje u cijelosti nezakonito.

Naime, iz obrazloženja Rješenja proizlazi kako je naslovni sud obustavio predmetni predstečajni postupak temeljem članka 52. stavka 3. SZ-a, a u vezi s člankom 52. stavkom 1. SZ-a, iz razloga što dužnik nije dostavio sudu Izmijenjeni plan restrukturiranja, a koji plan bi obuhvaćao sve vjerovnike koji su utvrđeni u Rješenju suda o utvrđenim i osporenim tražbinama od 11.11.2022. godine, poslovni broj gornji (u daljnjem tekstu: „Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama“).

Dužnik navodi kako je Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama, u točki I izreke, utvrđena tražbina vjerovnicima na koje se naslovni sud poziva u pobijanom Rješenju u točki 12. obrazloženja, i to razlučnim vjerovnicima - PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. (rbr. 29.) i ROBSON HOLDINGS d.o.o. (rbr. 31.) (u daljnjem tekstu: „Razlučni vjerovnici“) te izlučnim vjerovnicima – ERSTE & STEIERMARKISCHE S-LEASING d.o.o. (rbr. 6.) i UNICREDIT LEASING d.o.o. (rbr. 38.) (u daljnjem tekstu: „Izlučni vjerovnici“; a Razlučni vjerovnici i Izlučni vjerovnici u daljnjem tekstu zajedno kao: „Vjerovnici“).

Dužnik je Izmijenjenim planom restrukturiranja od 16.01.2023. godine (u daljnjem tekstu: „Plan“) obuhvatio tražbine naprijed navedenih Vjerovnika a što je vidljivo i iz samog Plana, čime je nesumnjivo ispunio svoju zakonsku obvezu iz članka 52. st. 1. SZ-a.

Dakle, dužnik je Planom obuhvatio sve utvrđene i osporene tražbine, uključujući i tražbine gore navedenih Vjerovnika, te je u odnosu na iste dostavljena ponuda vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu koja sadržava načine, rokove i uvjete namirenja tražbina, sukladno čl. 12. st. 12. SZ-a.

U prilog svojim tvrdnjama, dužnik upućuje na stranicu 47. i 48. predmetnog Plana restrukturiranja, i to točke Izlučni vjerovnici i Vjerovnici s razlučnim pravom iz kojih je jasno vidljivo da su Vjerovnici obuhvaćeni Planom te iz kojih je na jasan i nedvosmislen način prikazana ponuda Vjerovnicima glede visine i uvjeta namirenja.

S time u vezi dužnik ističe kako su od posljedica otvaranja predstečaja izuzeta prava izlučnih/razlučnih vjerovnika, odnosno otvaranje predstečaja nema utjecaj na pravni položaj izlučnih i razlučnih vjerovnika te na njihova prava.

Čl. 35. st. 3. SZ-a propisano je da se na razlučne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju se pravila iz članka 153. ovoga Zakona.

Čl. 153. SZ-a propisano je da su vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.

Čl. 66. st. 1. alineja 1 SZ-a propisano je da predstečajni postupak ne utječe na pravo odvojenoga namirenja razlučnih vjerovnika pa i ako oni nisu osobni vjerovnici dužnika te izlučnih vjerovnika.

Iz citiranih odredaba jasno proizlazi da predstečajni postupak ne utječe na pravo odvojenoga namirenja razlučnih vjerovnika te da isti imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.

Tijekom postupka nije bilo sporno kako (i) su tražbine Razlučnih vjerovnika koje su utvrđene Rješenjem osigurane razlučnim pravom te kako se (ii) Razlučni vjerovnici nisu odrekli prava na odvojeno namirenje.

Imajući na umu navedeno, dužnik skreće pažnju kako je Planom posebno navedeno kako navedeni Razlučni vjerovnici ne sudjeluju u predstečajnom postupku te da će se isti namiriti iz imovine na kojima vjerovnik ima razlučno pravo, a u slučaju da se vjerovnici koji imaju razlučno pravo odreknu prava na odvojeno namirenje, predloženo je svrstavanje vjerovnika u prvu skupinu te isti način namirenja kao i za osigurane vjerovnike iz plana.

Dakle, nesporno su Planom obuhvaćene tražbine Razlučnih vjerovnika te je u odnosu na iste dostavljena ponuda vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu koja sadržava načine, rokove i uvjete namirenja tražbina, sukladno čl. 12. st. 12. SZ-a te gore citiranim odredbama SZ-a kojima je uređen položaj razlučnih vjerovnika u postupku.

Budući da se Razlučni vjerovnici nisu odrekli prava na odvojeno namirenje, dužnik je namirenje njihovih tražbina sukladno mjerodavnim odredbama SZ-a bio obavezan predvidjeti upravo na način na koji je iste predvidio – pod uvjetom odricanja od prava na odvojeno namirenje. U suprotnom, dužnik bi nesporno postupao protivno mjerodavnim zakonskim odredbama te načelima predstečajnog postupka, a na štetu svih ostalih vjerovnika.

U potpunosti je protivno smislu i svrsi odredaba SZ-a kojima je uređen položaj razlučnih vjerovnika u postupku predvidjeti rokove i način namirenja tražbina koje su osigurane razlučnim pravom, a kojega se razlučni vjerovnik nije odrekao, budući da bi navedeno rezultiralo paralelnim namirenjem vjerovnika temeljem plana te iz imovine na kojoj postoji razlučno pravo.

Kada bi to bilo moguće, davanje izjave o odricanju ili neodricanju od prava na odvojeno namirenje te pristanku ili ne pristanku na odgodu namirenja iz predmeta na kojemu postoji razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja ne bi imalo nikakvog smisla, odnosno u potpunosti bi bilo bespredmetno.

Razlučni vjerovnici u predstečajnom postupku imaju izbor ili sudjelovati u planu, u kojem slučaju za vrijeme ispunjavanja obveza predviđenih planom nisu ovlašteni pokretati postupke radi namirenja iz vrijednosti imovine, ili sudjelovati u planu.

S time u vezi dužnik ponavlja kako se Razlučni vjerovnici nisu odrekli svog prava na odvojeno namirenje, slijedom čega nemaju ni pravo na razmjerno namirenje sukladno čl. 153. SZ-a, te nije niti potrebno posebno utvrđivati koje odredbe plana restrukturiranja djeluju prema njima, budući da je ostvarenje njihovog prava ostalo neizmijenjeno te će se isti namirivati iz vrijednosti predmeta razlučnog prava.

Nadalje, za Izlučne vjerovnike navedeno je kako isti ne sudjeluju u predstečajnom postupku te će se isti nastaviti plaćati prema unaprijed dogovorenim ratama, sukladno odgovarajućim Ugovorima o leasingu, odnosno pravnim osnovama iz kojih sama utvrđena tražbina i proizlazi, obzirom da izlučni vjerovnici nisu predmet predstečajnog sporazuma, u kojem smislu su nesporno iste obuhvaćene Planom te je predviđen način njihova namirenja.

Slijedom gore navedenog, razvidno je prvostupanjski sud u potpunosti pogrešno utvrdio činjenično stanje, odnosno kako Planom ne bi bile obuhvaćene sve tražbine iz Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, uslijed čega je naslovni sud pogrešno primijenio mjerodavne zakonske odredbe te je Rješenje u cijelosti neosnovano i nezakonito.

Dokaz: uvid u dokumentaciju u spisu

Slijedom svega naprijed navedenog dužnik

p r e d l a ž e

da se pobijano Rješenje ukine i predmet vrati sudu na ponovni postupak.

U Zagrebu, 14.02.2023.

Za dužnika: